

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315204568
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5315204568.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: Y. E., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, dieťa rodičov - matky: A. V., nar. XX.X.XXXX, bytom E., W. XXX a otca: Q. E., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, právne zastúpený JUDr. Ľubomírom Cisárikom, advokátom so sídlom E., Z. XXXX, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č. k. 7P/28/2015-124 zo dňa 18. augusta 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o určení vyživovacej povinnosti otca na mal. Y. m e n í tak, že otec j e p o v i n ý prispievať na výživu mal. Y. mesačne sumou 200 Eur, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc od 19.05.2015.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd mal. Y. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ho zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na jeho výživu mesačne sumou 200 Eur vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Zároveň upravil styk otca s maloletým každý páry týždeň v roku od piatku od 21.00 hod. do nedele do 16.00 hod a matke uložil povinnosť maloletého pripraviť na styk s otcom, odovzdať ho otcovi a po ukončení styku prevziať v určenom čase v mieste bydliska otca. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Mal preukázané, že rodičia maloletého nie sú manželmi a ani nežijú v spoločnej domácnosti. 10 rokov bývali v rodinnom dome u otca spolu s jeho matkou a predovšetkým pre problémy so starou matkou maloletého, matka spolu s maloletým sa z rodinného domu odsťahovali do Čadce pred tromi rokmi. Od útleho detstva starostlivosť o maloletého vykonávala predovšetkým matka, nakoľko otec od r. 2008 pracoval v Nemecku, domov chodieval nepravidelne, približne 1x za mesiac. Hoci rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti 3 roky, nebol doposiaľ upravený výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému súdnymi rozhodnutiami, nakoľko sa rodičia na tom vedeli dohodnúť. Matka vykonávala osobnú starostlivosť o maloletého a otec sa s maloletým stýkal po vzájomnej dohode s matkou vždy, keď prišiel z Nemecka domov. Problém medzi rodičmi nastal vtedy, keď matka si našla prácu v Malackách a otec nesúhlasí, aby sa maloletý odsťahoval. Pri rozhodovaní prihliadal predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia tak, aby nebol ohrozený jeho ďalší zdravý vývoj. Maloletý má dobrý citový vzťah s obidvoma rodičmi. Zo správ y, ako aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka vyplynulo, že bližší citový vzťah má k matke. Matka vykonávala jeho osobnú starostlivosť aj potom ako začala

pracovať v Malackách prostredníctvom ďalších osôb, a to svojej plnoletej dcéry J., jej priateľa, syna Q., rodičov a tak zabezpečila, aby mal. Y. bola poskytnutá riadna starostlivosť počas týždňa, kedy pracovala mimo bydliska. Z výpovedi svedkov, jej dcéry J. a syna Q. vyplynulo, že vždy zabezpečila, aby bolo o maloletého riadne postarané a o maloletého sa zaujímala. S výchovou maloletého pomáhali matke i keď bola zamestnaná v Čadci a otec maloletého nikdy nenamietal žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého. Matka si našla novú prácu z dôvodu nízkeho príjmu v pôvodnom zamestnaní a z dôvodu, že otec prestal plniť dohodu ohľadne finančných prostriedkov. Maloletý sa pred kolíznym opatrovníkom vyjadril, že by chcel, aby bolo všetko tak, ako doposiaľ. Má dobrý vzťah i so súrodencami, pochádzajúce z predchádzajúceho vzťahu matky. Maloletý Y. s bratom Q. vyrastal od útleho detstva, je medzi nimi silné citové puto, maloletý Y. brata Q. rešpektuje a nebolo by ani v záujme mal. Y. túto súrodeneckú väzbu pretrhnúť. Matka má zabezpečené bývanie v rodinnom dome svojho priateľa, kde má maloletý zariadenú svoju izbu. Maloletý nebýval s ňou skôr, keďže po konzultácii s triednou učiteľkou, dospeli k záveru, že by bolo vhodné, aby ukončil ročník na škole, ktorú začal navštevovať. U matky sú splnené všetky predpoklady pre riadnu výchovu a starostlivosť o maloletého, vyžaduje aby si plnil svoje povinnosti. Naopak otec je pri výchovy mierne prísny, ako vyplynulo z výpovede svedkyne F., priateľky otca, že ho „tak mierne rozmaznáva“ a skôr poslúchne ju ako otca. Nespochybňuje, že otec je taktiež schopný zabezpečiť maloletému riadnu starostlivosť, po dohode so zamestnávateľom má vykonávať prácu v mieste bydliska, avšak ak by mu bol maloletý zverený, býval by spolu s jeho starou matkou, ktorá mala mať v minulosti problémy, brala lieky, ktoré následne zapíjala alkoholom, v dôsledku čoho bola agresívna, mala nekontrolované správanie. Mnohokrát volali záchranku aj policajtov. Otec maloletého uvedené nenamietal, potvrdil, že navštevovala psychiatra, že by sa mala liečiť, ale nechcela, no zároveň si asi jeden rok nevyšmol žiadne problémy, ale nemôže to vylúčiť úplne.

Pokiaľ otec navrhoval vykonať výsluch maloletého Y. súdom a vykonať dopyt na základnú školu ohľadom prospechu, dochádzky a prípravy na vyučovanie a správanie maloletého, tieto návrhy na dokazovanie zamietol ako nadbytočné v záujme zásady hospodárnosti konania. Maloletý bol s prechádzajúcim súhlasom rodičov vypočutý kolíznym opatrovníkom a opätovný výsluch súdom by maloletého zbytočne zaťažoval a traumatizoval. Obaja rodičia sa zhodne vyjadrili, že maloletý mal na vysvedčení samé jednotky, vymeškal 40 hodín a mal dve poznámky, pričom jedna bola za to, že nemal domácu úlohu, ktorú si nepoznačil a druhú poznámku mal za vyrušovanie. Uvedené nepreukazuje, že by matka sa nestarala riadne o maloletého a nevedla ho k tomu, aby si plnil riadne školské povinnosti. Napokon i otec uviedol, že keď sa v priebehu školského roka informoval o maloletého u jeho triednej učiteľky, táto ho vždy chválila.

Otec si doposiaľ plnil vyživovaciu povinnosť v sume 200 Eur mesačne na základe vzájomnej dohody s matkou. Obaja súhlasili, aby plnil vyživovaciu povinnosť v takejto výške i naďalej. Matka je zamestnaná a jej príjem je od 600-900 Eur vrátane odmien. Otec je zamestnaný a jeho čistý mesačný príjem od 5/2014 do 4/2015 bol vo výške 589,08 Eur + cestovné náhrady v priemere 863,90 Eur. Odkedy pracuje v Čadci ešte mu nebola vyplatená mzda, má 40 hodinový týždenný pracovný čas, mzdu 6 Eur za hodinu a hrubá mzda by mala predstavovať okolo 1.200 Eur. Preto výživné, vo výške 200 Eur je primerané, pokryje dostatočne odôvodnené potreby maloletého a zároveň je v schopnostiach a možnostiach otca maloletého.

Bol upravený styk otca s mal. Y. v najlepšom záujme maloletého. o náhrade trov konania rozhodol v zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie otec maloletého. Namietal, že v Nemecku pracoval z dôvodu, aby zabezpečil rodine slušný životný štandard. Celú mzdu posielal na účet matky aj po dobu 2,5 roka po rozchode s ňou. Preto nie je možné súhlasiť s tým, že matka vycestovala za prácou v dôsledku ťaživých sociálnych pomerov. Podľa vyjadrenia matky o zárobkových možnostiach a jej nákladoch v Malackách je sporné jej tvrdenie o vycestovaní za prácou za účelom vyššieho zárobku. Ani na pojednávaní nebolo zrejme či bude bývať v Pezinku alebo v Malackách, teda nedokáže zabezpečiť stabilitu výchovného prostredia maloletému dieťaťu. Zo svedeckých výpovedí vyplynulo, že matka mala pracovať v Malackách od februára 2015 a tak pol roka sa nemohla osobne starať o maloletého. Práve kvôli zisteniu, že o deti nie je adekvátne postarané, musel sa vrátiť zo zahraničia. Preto ponechanie maloletého v osobnej starostlivosti matky považuje za odporujúce požiadavke na stabilné výchovné prostredie a rozporné so záujmami maloletého. Aby zabezpečil maloletému riadnu starostlivosť dohodol sa so zamestnávateľom na zmene miesta výkonu práce do Čadce. Maloletý býval dlhú dobu v Klubine, kde chodil do školy, pozná tam ľudí, celé prostredie mu je dôverne známe, má tam množstvo priateľov, pri rodinnom dome majú záhradu a v dome má zariadenú kompletne izbu. Tvrdenia ohľadne jeho matky sú účelové a zavádzajúce. Je pravdou, že matka mala určité psychické problémy vyvolané stratou

manžela. Osobne však žiadne problém v takej závažnej miere nezaznamenal ako ich opisovala matka so svedkami. Tvrdenia boli zároveň vyvrátené svedeckou výpoveďou X. F. a možno k tomu dospieť aj na základe potvrdenia psychiatra MUDr. Krkošku. Ak by bolo správanie jeho matky nekontrolovateľné, maloletý by rozhodne rád nechodil na Klubinu. Svedok Q. V., druhý syn matky, si plní školské povinnosti len uspokojivo, v druhom polroku mal vymeškaných 160 hodín, čo odôvodnil zdravotnými problémami alebo potrebou niečo vybavovať. Má za to, že starostlivosť o maloletých je v prvom rade úlohou rodičov a nie ďalších osôb. Maloletý zmenou pobytu do Malaciek zmenil nielen školu ale i prirodzené prostredie, v ktorom vyrastal, čo nemusí mať pozitívny vplyv na jeho ďalší vývoj. Matka nemôže garantovať maloletému stabilné výchovné prostredie, nakoľko ďalšia zmena pracoviska bude mať nepochybne za následok ďalšiu zmenu bydliska. On má trvalé pracovné miesto v Čadci, vhodné zázemie pre výchovu maloletého. Okrem toho dôjde reálne k podstatnému obmedzeniu jeho rodičovských práv, nakoľko sa bude s maloletým môcť plnohodnotne stretnúť v podstate na jeden deň priebehu dvoch týždňov. V konaní sa neprihliadlo na názor maloletého, resp. tento názor nemohol byť pred súdom prezentovaný samotným maloletým. Navrhol maloletého vypočuť detským psychológom, vzhľadom na krátkosť času súhlasil aj s možnosťou vypočutia dieťaťa sudcom. Za spoľahlivo zistený názor maloletého nemožno považovať výsluch kolíznym opatrovníkom, keďže mohol byť ovplyvnený, najmä keď sa pred ním ako aj pred svedkyňou F. vyjadroval, že chce ostať v Klubine. preto sú zjavné pochybnosti o objektívnosti jeho skoršej výpovede. Žiadal zabezpečiť správu zo školy za účelom zistenia nielen prípravy na vyučovanie, ale aj ako dieťa v škole správa, či je vždy slušne oblečené a pod. Hospodárnosť konania v tomto prípade nemôže byť považovaná za prioritu voči požiadavke zistenia skutkového stavu. Má za to, že okresný súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. Na základe uvedeného navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť alebo ho zmeniť tak, že maloletý bude zverený do jeho osobnej starostlivosti, matka bude zaviazaná mesačne prispievať na jeho výživu minimálnym výživným. Matke bude upravený styk s maloletým každý párný týždeň od piatku 21.00 hod. do nedele 16.00 hod. a prevezme si ho, ako i odovzdá otcovi v mieste jeho bydliska.

K odvolaniu otca sa vyjadřila matka maloletého, ktorý uviedla, že zo spoločnej domácnosti sa odsťahovala po dohode s otcom maloletého, nakoľko sa situácia zo strany jeho matky vyhrcovala. Dohoda bola taká, že spoločne sa s nimi odsťahuje aj otec maloletého a dom v Klubine budú navštevovať, z ktorého dôvodu ponechali aj zariadenú domácnosť. Otec maloletého však 95% času trávil v Klubine, kde si brával aj maloletého. Je pravdou, že mzda otca prichádzala na jej účet, pričom si tento brával finančné prostriedky na svoje potreby a náklady na údržbu a opravu jeho domu a jej ponechával len časť peňazí. Asi po roku sa vybavil účet, na ktorý mu zasielali mzdu. Vtedy sa dohodli, že bude zasielať výživné 200 Eur a splátku 300 Eur za investované peniaze do jeho domu. Avšak približne po polroku prestal posilať splátku 300 Eur, tým sa jej radikálne zmenila finančná situácia, ktorú musela riešiť. Do Malaciek odišla v máji a maloletého na dobu 2 mesiacov do ukončenia 1. ročníka nechala v Čadcu, pri dospel dcére J. (22 rokov) a synovi Q. (17 rokov). Do Malaciek odchádzala v nedeľu okolo 20.00 hod. a piatok prichádzala domov. Tvrdenie, že sa otec maloletého musel vrátiť zo zahraničia, nakoľko nie je o deti adekvátne postarané je klamstvo, nakoľko veľakrát aj v minulosti bol dlhšiu dobu doma (niekedy aj dva mesiace). V čase pojednávania pracovala v Malackách. Snažila si nájsť lepšie platenú prácu a nakoľko prechodne býva cca 15 km od rakúskych hraníc, našla si prácu v Rakúsku, kde denne dochádza, takže ďalšie sťahovanie a zmena školy nie je aktuálna. O maloletého sa vždy príkladne starala, v opačnom prípade by otec nenechal 5-ročného Y. pri nej po odchode zo spoločnej domácnosti. Otec maloletého účelovo zmenil len miesto výkonu práce, a to až po prvom pojednávaní na súde. Tvrdenia otca, že jeho matka mala určité psychické problémy vyvolané stratou manžela je pre ňu zarážajúce, keď táto mala problému už v mladosti a sporadicky navštevovala psychiatra, no riadnu a pravidelnú liečbu odmietala. Často právo otca maloletého k nej volal políciu a záchranku. Aj jeho prvá manželka opustila spoločnú domácnosť pre neustále problémy s matkou o čom svedčí ich rozvodové konania. Výpoveď svedkyne F. považuje za bezpredmetnú, nakoľko aj v jej prípade, keď sa nasťahovala prvý rok sa snažila matka otca maloletého ovládať. Potvrdenie od MUDr. Krkošku len uvádza, že sa matka otca u neho nelieči, len navštevuje jeho ambulanciu a predpisuje jej lieky a práve užívanie antidepresív bez kontroly spôsobuje u nej horšie stavy. Pokiaľ ide o vymeškané hodiny staršieho syna Q. o každej jeho absencii v škole vedela, bolo to zo zdravotných dôvodov, kedy sa zdržiaval doma. Mal. Y. však riadne a pravidelne navštevoval školu, dlhodobo dosahuje vynikajúce študijné výsledky. Po celý čas sa snaží vytvoriť dobré a psychicky bezpečné prostredie, aby maloletý nijako nepociťoval ich rozluku. Maloletý už jedenkrát menil prostredie a škôlku pri presťahovaní sa do Čadce. V Klubine chodil do škôlky do svojich štyroch rokov. V Malackách sú už 5 mesiacov, maloletý si zvykol na nové prostredie, školu, spolužiakov, družinu a domov. Nesúhlasí s tvrdením otca, že dôjde k podstatnému obmedzeniu jeho

rodičovských práv, keď od polroka veku dieťaťa pracoval v zahraničí a chodieval domov 1x za mesiac na cca 4 dni. Nikdy nepovažoval za potrebné a dôležité zmeniť zamestnanie práve kvôli synovi. Maloletý sa vyjadruje podľa toho, kde je momentálne a hrá sa. Aj pojem bývať je pre neho ešte nejasný. Otec si prestal riadne plniť vyživovaciu povinnosť, keď v auguste neprispel žiadnym výživnom, v septembri zaslal 100 Eur, v októbri 300 Eur a k dnešnému dňu (22.11.2015) nemala taktiež výživné zaplatené. Preto navrhuje, aby súd rozhodol o doplatení výživného v aktuálnej výške ku dňu pojednávania. Navrhuje, aby otec chodil pre syna do obce Závod a taktiež ho priviezol, tak bude tráviť so synom aj čas počas cesty. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť so zmenou, že otec si prevezme a odovzdá maloletého v určenom čase v mieste prechodného bydliska matky.

Kolíznym opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd Žilina ako odvolací súd (§10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 212 ods. 1, 2 písm. a) O.s.p. a rozsudok v napadnutej časti o výživnom ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v časti o uložení vyživovacej povinnosti len doplnil výrok o čas, kedy si má otec maloletého plniť stanovenú vyživovaciu povinnosť.

Okresný súd v danej veci, na základe vykonaného dokazovania riadne zistil skutkový stav ohľadne zmeny pomerov v príjmoch na strane oboch rodičov maloletých detí a skutkové okolnosti správne v tejto časti vyhodnotil. Krajský súd v tomto smere poukazuje na dôvody rozsudku okresného súdu, s ktorými sa plne stotožňuje a v dôvodoch svojho rozhodnutia na ne aj odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania rodičia maloletého nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. Matka je rozvedená a v súčasnej dobe žije spoločne s mal. Y. a s dcérou J. a synom Q. pochádzajúcich z predchádzajúceho vzťahu. Otec maloletého žije v rodinnom dome so svojou matkou. Maloletý navštevuje 2. ročník základnej školy. O úprave práv a povinnosti k mal. Y. doposiaľ nebolo rozhodnuté súdom.

Okresný súd správne vo veci rozhodol, keď maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky, prihladnúc na citové väzby aj k ďalším súrodencom z matkinej strany. U matky neboli zistené žiadne nedostatky vo výchove a starostlivosti o maloletého Y.. V období, keď začala pracovať v Malackách tohto len dočasne nechávala v starostlivosti svojej dospeljej dcéry J. a syna Q., ako aj ďalších príbuzných, nakoľko bolo v záujme maloletého ukončiť 1. ročníka základnej školy na tej istej škole. Napriek tomu matka zabezpečovala všetky potreby maloletého, cez víkendy bola s maloletým, v týždni sa zaujímal o maloletého telefonicky a svedčia o tom aj jeho dosiahnuté štúdijné výsledky počas toho obdobia. Maloletého Y. nenechala bez dozoru, preto nie je možné prijať záver, že by zanedbávala jeho starostlivosť. V prípade zverenia do výchovy a osobnej starostlivosti otca by nastalo odlúčenie nielen od matky, ale aj od súrodencov, s ktorými má maloletý dobrý vzťah. Obaja rodičia majú s maloletým pozitívny citový vzťah. Z vyjadrenia maloletého, ktorý bol vypočutý kolíznym opatrovníkom so súhlasom oboch rodičov vyplýva, že chce, aby bolo všetko ako doteraz, teda zostať v starostlivosti matky a otca navštevovať. Pri rozhodovaní o maloletých deťoch je súd povinný prihliadať predovšetkým na záujmy maloletých detí. V danom prípade s poukazom na vyššie konštatované ako aj na podrobné dôvody uvedené v rozsudku okresného súdu vyplýva, že v záujme maloletého Y. je, aby bol zverený do osobnej starostlivosti matky.

Názor maloletého mal súd zistený prostredníctvom kolízneho opatrovníka, ktorý s ním vykonal pohovor v neprítomnosti oboch rodičov s ich výslovným súhlasom. Podľa § 100 ods. 3 O.s.p., ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa. V predmetnej veci teda okresný súd správne konštatoval, že názor maloletého u ktorého rodiča chce zostať bývať mal zistený prostredníctvom kolízneho opatrovníka a maloletého by zbytočne zaťažoval a traumatizoval opätovným výsluchom. Nie je možné stotožniť sa s názorom otca vysloveným v jeho odvolaní, že „mohol byť pri svojej výpovedi ovplyvnený“ len z dôvodu, že maloletý sa pred ním vyjadril opačne. Maloletý práve pod vplyvom vyjadrovania sa pred svojim otcom mohol byť ovplyvnený

a vyjadril sa momentálne v tom zmysle, s ktorým rodičom momentálne komunikoval. Ale práve výsluch maloletého kolíznym opatrovníkom bol vykonaný treťou, neuzainteresovanou osobou a práve pred ním sa maloletý mohol vyjadriť objektívnejšie, ako na priamu otázku toho-ktorého rodiča. Rovnako mal okresný súd za nesporné medzi rodičmi maloletého, že tento dosahoval dobré študijné výsledky, na vysvedčení mal samé jednotky, vymeškal 40 hodín a mal dve poznámky (nemal domácu úlohu, ktorú si zabudol poznačiť a v druhom prípade vyrušoval). Uvedené teda nepreukazuje, že by matka zanedbala svoju povinnosť riadnej starostlivosti o maloletého. Sám otec sa vyjadril, že keď sa informoval na syna, triedna učiteľka ho vždy chválila. Preto okresný súd správne konštatoval, že vykonanie týchto navrhovaných dôkazov by bolo nadbytočné. Na zistenom skutkovom stave by sa nič nezmenilo a jednalo by sa iba o duplicitné dôkazy o tej istej skutočnosti.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd jeho toho názoru, že okresný súd správne rozhodol, keď maloletého zveril do osobnej starostlivosti matke. Otcovi upravil stretávanie s maloletým tak, aby bol dodržiavaný aj denný režim maloletého, aby sa tento mohol pripravovať na vyučovanie v škole. V tejto súvislosti je vecne správne aj rozhodnutie súdu o výživnom (s výškou ktorého súhlasili obaja rodičia a navyše otec k tejto časti neuviedol žiadne odvolacie námietky). Preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd svojim výrokom iba upravil a doplnil výrok o výživnom, a to dátumom odkedy je otec povinný prispievať na výživu maloletého. Doposiaľ vyživovacia povinnosť voči maloletému nebola upravená a fungovala iba na základe dohody oboch rodičov. Matka podala návrh, v ktorom žiadala, aby vyživovacia povinnosť bola otcovi maloletého stanovená odo dňa podania návrhu. Matka návrh na úpravu práv a povinností k maloletému podala na súd dňa 19.5.2015, preto odvolací súd v upravenom výroku rozsudku zaviazal otca vyživovacou povinnosťou od tohto dňa.

Pokiaľ matka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala, aby súd rozhodol o doplatení výživného v aktuálnej výške, nakoľko otec si svoju povinnosť neplní v stanovenej výške, odvolací súd poznamenáva iba to, že o výživnom už bolo rozhodnuté a je povinnosťou otca takto stanovené výživné plniť. V prípade, že uloženú povinnosť si neplní dobrovoľne, v rozsudku okresného súdu bolo dané poučenie, že je možné navrhnúť výkon rozhodnutia. V ďalšej časti matka žiadala zmeniť rozsudok vo výroku o úprave styku ohľadne toho, že otec si maloletého preberie a odovzdá matke v mieste jej prechodného bydliska. Odvolací súd k tejto námietke udáva, že matka voči rozsudku nepodala odvolanie a zároveň je toho názoru, že okresný súd správne rozhodol, keď uvedené upravil tak, že matka odovzdá a prevezme maloletého v bydlisku otca maloletého. Jedná sa o prostredie, v ktorom maloletý doteraz býval a práve matka sa rozhodla presťahovať z trvalého bydliska.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p., aplikujúc ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu. Konanie vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je konaním, ktoré možno začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.